

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010186
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3222010186.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v Mistelbach, Rakúska republika, trvale bytom C. D. XXX, trestne stíhanému pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. decembra 2024, sp. zn. BN-3T/51/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. decembra 2024, sp. zn. BN-3T/51/2022 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby č.k. Pv 217/22/3301-21 zo dňa 30.09.2022, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 31.07.2022 v čase o 23.20 hodine sa počas telefonického hovoru s poškodenou - svojou bývalou manželkou E. B. v tom čase sa nachádzajúcou v rodinnom dome č. XXX v obci Dežerice tejto vyhrážal slovami "nič nedostaneš, ja ťa zničím, ja ťa zabijem" a "nebudeš patriť nikomu inému, zabijem ťa", čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom k fyzickému napadnutiu, ani k zraneniu poškodenej nedošlo,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dodatočne prokurátor odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Dňa 3.10.2022 prokurátor Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou podal na v tom čase Okresný súd Bánovce nad Bebravou obžalobu na A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Rozsudkom toho času už Okresného súdu Prievidza sp. zn. BN-3T/51/2022 zo dňa 4.12.2024 bol obžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba.

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že tu proti sebe stoja výpovede obžalovaného a poškodenej, ktorých verzie skutkového deja sú v podstatných bodoch odlišné a neexistujú žiadni iní priami svedkovia skutku, a teda jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď poškodenej, na ktorú je však potrebné nahliadať v kontexte vypracovaného znaleckého posudku z odboru psychológie, z ktorého záverov vyplynulo, že tak všeobecná, ako aj špecifická vierohodnosť poškodenej je znížená, a preto súd dospel k záveru o potrebe oslobodenia obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Úvodom je nutné skonštatovať, že zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie PhDr. Andreja Benkoviča skutočne vyplýva, že tak všeobecná psychologická vierohodnosť, ako aj špecifická psychologická vierohodnosť je u poškodenej oslabená.

Znalec bol na hlavnom pojednávaní následne vypočúvaný k obsahu záverov svojho znaleckého posudku. Na svojich odborných záveroch zotrval a tieto aj bližšie vysvetlil. Z jeho výpovede vyplynulo, že u poškodenej zistil emočne nestabilné, pithiatické a hystriónske črty osobnosti, na základe ktorých dospel k záverom o znížení všeobecnej aj špecifickej vierohodnosti poškodenej.

Na strane druhej znalec tiež uviedol, že v správaní poškodenej nezistil agresivitu, ale len impulzívne črty osobnosti. Znalec ďalej zdôraznil, že nehodnotil a ani nechce hodnotiť hodnovernosť poškodenej, jej posúdenie je na úvahe súdu, iba tým vysvetľuje, na základe akých kritérií a poznatkov dospel k záverom o zníženej (pozn. prokurátora nie vymiznutej) vierohodnosti v prípade poškodenej. Znalec tiež vyslovene uviedol, že by bolo nesprávne povedať, že poškodená má tendenciu fabulovať, či vytvárať nejaké dejové súvislosti, možno ich inak interpretuje, ale nejedná sa o typ osoby, ktorá by si nejakým spôsobom niečo vymyslela.

Znalecký posudok č. 85/2024 znalca PhDr. Andreja Benkoviča v spojení s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní vzhľadom na vyššie uvedené nepredstavujú podklad pre prijatie záveru o nehodnovernosti výpovede poškodenej.

Zníženie vierohodnosti poškodenej znalec skonštatoval predovšetkým na podklade zistenej emočnej nestability osobnosti poškodenej. Pre posúdenie hodnovernosti výpovede poškodenej súdom je však podstatné, že zo psychologického hľadiska znalec nezistil, že by si poškodená vyslovene vymyslela skutočnosti, o ktorých vypovedala a ktoré popisovala. Znížená (nie vymiznutá) vierohodnosť výpovede poškodenej sama osebe neznamená, že poškodená klame resp. nehovorí pravdu o skutočnostiach, ktoré sú predmetom trestného konania.

Za takého stavu nie je podľa môjho názoru možné vyhodnotiť výpoveď poškodenej o podstatných okolnostiach skutkov inak, ako hodnovernú a s posúdením výpovede poškodenej súdom ako nehodnovornej sa preto nestotožňujem.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno, b), písmeno d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. BN-3T/51/2022 zo dňa 4.12.2024 a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Prievidza, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„S podaným odvolaním prokurátora sa nestotožňujem, napadnutý rozsudok považujem v plnom rozsahu za vecne i právne správny a navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní proti sebe stáli dve protichodné výpovede, a to na jednej strane moja výpoveď obžalovaného a na druhej strane výpoveď poškodenej, E. B.. Naše verzie skutkového deja sú však v podstatných bodoch odlišné, neexistujú žiadni iní priami svedkovia skutku a jediným usvedčujúcim dôkazom proti mne v predmetnom konaní je výpoveď poškodenej, ktorú výpoveď je však podľa súdu potrebné vyhodnotiť v kontexte vypracovaného znaleckého posudku z odboru psychológie a z ktorého

záverov vyplynulo, že tak všeobecná, ako aj špecifická vierohodnosť poškodenej je znížená, v dôsledku čoho následne súd prvej inštancie dospel k záveru, že ma je potrebné spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátor následne konštatuje, že zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie PhDr. Andreja Benkoviča skutočne vyplýva, že psychologická vierohodnosť, ako aj špecifická psychologická vierohodnosť poškodenej je oslabená, avšak znalec zároveň pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v správaní poškodenej nezistil agresivitu, ale len impulzívne črty osobnosti, pričom nehodnotil a ani nechce hodnotiť hodnovernosť poškodenej, nakoľko takéto posúdenie hodnovernosti je na úvahe súdu. Taktiež znalec výslovne uviedol, že by nebolo správne povedať, že poškodená má tendenciu fabulovať, či vytvárať nejaké dejové súvislosti, možno ich len inak interpretuje, ale nejedná sa o typ osoby, ktorá by si nejakým spôsobom niečo vymyslela.

V zmysle vyššie uvedených skutočností preto podľa prokurátora Znalecký posudok č. 85/2024 znalca PhDr. Andreja Benkoviča v spojení s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní nemôžu pre súd predstavovať podklad pre prijatie záveru o nehodnovernosti výpovede poškodenej. Znížená (nie vymiznutá) vierohodnosť výpovede poškodenej totiž sama o sebe neznamená, že poškodená klame, resp. nehovorí pravdu o skutočnostiach, ktoré sú predmetom tohto konania. Preto je podľa neho potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

S odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo dospel k záveru, že nemal za preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý na mňa bola podaná obžaloba, sa v plnom rozsahu stotožňujem.

Mám za to, že súd prvej inštancie dôkladne zhodnotil všetky dôkazy, ktoré boli v konaní zabezpečené a vykonané, pričom ich následne vyhodnocoval jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Na podklade vykonaného dokazovania preto nemožno mať akékoľvek pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým ma spod obžaloby oslobodil.

Čo sa týka samotného odvolania prokurátora a dôvodov, pre ktoré navrhuje napadnutý oslobodzujúci rozsudok zrušiť, popieram existenciu prokurátorom tvrdených dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku.

Predmetom trestného konania je skutok, ktorý mal spočívať podľa poškodenej v tom, že som sa jej mal dňa 31.07.2022 v nočných hodinách v telefonickom rozhovore, kedy telefonovala ona mne, a nie ja jej, vyhrážať zničením a zabitím, čo u nej malo vyvolať dôvodnú obavu o život a zdravie. Počas celého prípravného konania, ako aj počas konania pred súdom som konzistentne akékoľvek vyhrážky na adresu poškodenej popieral, naopak, poškodená svoje výpovede menila a na rozpory v jej jednotlivých výpovediach som poukazoval v konaní pred súdom. Okrem výpovede samotnej poškodenej proti mne nebol produkovaný žiadny iný priamy alebo nepriamy usvedčujúci dôkaz, a preto som toho názoru, že proti mne ani len nemala byť podaná obžaloba.

Na hlavnom pojednávaní som opätovne svoju vinu poprel a poškodená zopakovala svoje tvrdenia, že som sa jej mal do telefónu vyhrážať. Žiaden iný dôkaz proti mne vykonaný nebol, a tak už v tomto štádiu konania som mal byť spod obžaloby oslobodený. Prokurátor, uvedomujúc si svoju dôkaznú núdzu na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2023 v rámci návrhov na doplnenie dokazovania navrhol pribrať do konania znalca z odboru psychológia, a to za účelom posúdenia všeobecnej a špecifickej vierohodnosti poškodenej, čo zdôvodnil tým, že nakoľko len ja a poškodená sme boli jedinými priamymi aktérmi skutku, nie je možné iným spôsobom vyhodnotiť, kto znáš hovorí pravdu. Tento návrh prokurátora na pribratie znalca som následne prostredníctvom môjho obhajcu navrhoval zamietnuť, a to z dôvodu, že hodnotenie vierohodnosti výpovedí je vecou celkového hodnotenia dôkazov zo strany súdu a zodpovedanie otázky vierohodnosti výpovede poškodenej zo strany znalca by viedlo k nahrádzaniu činnosti súdu, ktorý jediný je oprávnený posudzovať vierohodnosť výpovede poškodenej. I napriek tomu súd prvého stupňa znalca pribral, čo som napadol svojou sťažnosťou zo dňa 12.10.2023, ktorú Krajský súd v Trenčíne svojím uznesením zo dňa 10.01.2024, č. k. 23ToS/130/2023 zamietol ako nedôvodnú. Zo znaleckého posudku F. G. H. napokon vyplynul záver, že u poškodenej je oslabená jej všeobecná vierohodnosť a rovnako aj znížená jej špecifická vierohodnosť. Znalec špecifikoval poškodenú ako osobu, ktorá má problém vyrovnávať sa so záťažou a ktorá je náchylnejšia sa emočne dekompenzovať, a to až

do úzkostné depresívneho obrazu, ale rovnako je podľa znalca skôr impulzívna ako agresívna a jej správanie vyhodnotil ako teatrálné. U poškodenej nemožno podľa znalca vylúčiť, že niektoré situácie dáva na hranu, čím môže u nej následne dôjsť k skresleniu deja, teda inak povedané, ak bol prítomný nejaký podnet, tak spôsob, akým poškodená takýto podnet interpretuje, môže byť skresľujúci. Paradoxne tak došlo na podklade znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča k spochybneniu vierohodnosti poškodenej.

Bez ohľadu na vyššie uvedené závery vyplývajúce zo znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča, ako aj z výsluchu samotného znalca na hlavnom pojednávaní a ktoré závery mali podľa súdu vplyv na hodnovernosť výpovede poškodenej, a teda viedli k jej oslabeniu, je v predmetnej trestnej veci nevyhnutné zdôrazniť, že na podklade vykonaného dokazovania nebolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, ktorý mi je kladený za vinu, a teda, že som sa mal poškodenej počas nášho telefonického rozhovoru dňa 31.07.2022 skutočne vyhrážať zabitím a že takéto moje údajné vyhrážky zabitím mali u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Ako uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení svojho napadnutého rozhodnutia, je nesporné, že ja som svoju vinu od samého začiatku popieral, pričom jediným dôkazom usvedčujúcim ma zo spáchania vytýkaného skutku, bola naproti tomu len výpoveď samotnej poškodenej. Nepopieram, že naše manželstvo s poškodenou, ako i náš vzájomný vzťah po rozvoze nášho manželstva bol sprevádzaný vzájomnými konfliktami a hádkami, ktorá skutočnosť vplynula aj z vykonaného dokazovania, avšak táto skutočnosť nemôže byť posudzovaná v môj neprospech a viesť k záveru, že som spáchal vytýkaný skutok. Jednoducho povedané, ak by aj súd pri svojom rozhodovaní o mojej vine či nevine nezohľadňoval vyššie uvedené závery znalca, tak je nesporné, že zo všetkých dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, žiaden nepotvrdoval výpoveď poškodenej o mojich údajných vyhrážkach zabitím smerujúcim voči jej osobe, a teda len na podklade výpovede samotnej poškodenej, ktorá bola v rozpore s mojou výpoveďou, nemohol súd dospieť k záveru, že som vinný zo spáchania skutku, ktorý mi je kladený za vinu. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy pri hodnotení vierohodnosti výpovede poškodenej, že táto vzhľadom na vyhrotené vzťahy medzi nami má záujem mi škodiť a podaním trestného oznámenia proti mne dosiahla to, že od vznesenia obvinenia až do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku som mal súdom uložený zákaz vstupu do spoločného rodinného domu, a tento mohla výlučne sama užívať poškodená.

V neposlednom rade poukazujem aj na tú skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nevyšlo najavo, že by som sa mal voči poškodenej dopustiť akéhokoľvek protiprávneho konania, a to či už vo forme fyzického útoku alebo vo forme vyhrážok zabitím, práve naopak, z dôkazov, ktoré som v tomto konaní predložil, jednoznačne vyplýva, že osobou, ktorá sa správa nekontrolovateľne a násilnícky, je samotná poškodená, ktorá nedokáže ovládať svoje konanie a má sklony k agresivite.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu, spočívajúceho v tvrdení prokurátora, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, k tomu je potrebné uviesť, že z odôvodnenia odvolania prokurátora žiadnym spôsobom nevyplýva, ktoré ustanovenie Trestného zákona malo byť napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie porušené.

Na podklade vyššie uvedených skutočností trvám na tom, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné. Prokurátor na hlavnom pojednávaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal naplnenie obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorý mi je kladený za vinu, v dôsledku čoho napokon súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné ma spod obžaloby oslobodiť. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Niet pochýb o tom, že v predmetnej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, pričom následne dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som bol ako obžalovaný stíhaný. Odvolanie prokurátora preto považujem za nedôvodné a navrhujem, aby ho odvolací súd v zmysle ust. § 319 Trestného poriadku zamietol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle návrhu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania. Obhajca považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti a zákonnosti samotného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, zakladajúcu dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. aj

na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z tvrdení poškodených a svedka, na ktoré v dôvodoch odvolania poukazuje). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku obžalovaným, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol len to, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa tento skutok stal. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu pri ustaľovaní svojich skutkových záverov postupoval v súlade aj s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Okresný súd správne aplikoval aj zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

S poukazom na uvedené odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora v dôvodoch podaného odvolania o danosti dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Pokiaľ prokurátor v petite písomných dôvodov podaného odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok aj z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., odvolací súd k tomu uvádza, že z obsahu písomných dôvodov odvolania prokurátora nevyplývajú žiadne konkrétne dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zbral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.